

i de østlige Sognegrupper, der har beovæget os til at maatte stille Endringsforslag til Forslaget, saaledes som det er kommet til os fra Landstthinget. Det er efter vor Mening særdeles uheldigt, naar 2,000 af 8,000 Slesvigere skulle stilles fra de andre, med hvem de hidtil have levet under een Jurisdiction, og henlægges under en anden Jurisdiction og et andet Amt, der tilmed for Beboernes Vedkommende er særdeles langtfraaliggende. Vi ansee det fremdeles for saare uheldigt, at det Ønske, som i de senere Dage er kommet til Rigsdagens Kundskab igjennem en Adresse, rettet til Landstthinget, — jeg erindrer ikke, om den ogsaa er rettet til Folkethinget — fra Beboerne i de tilgrændsende Sogne, om at disse Sognebeboere maatte blive ikke alene henlagte til Veile Amt, men navnlig og væsentlig komme under samme Jurisdiction som de tilgrændsende Sogne, ikke er efterkommet ved Forslaget, saaledes som det i Diebliffet foreligger, vedtaget fra Landstthingets Side. Udvalget maa holde for, at det i den Grad vilde være uheldigt at stille de 2,000 Slesvigere fra de andre 6,000, og at stille Skanderup, Hjarup og Bamdrup fra de andre Sogne, med hvilke de iøvrigt udgjøre een Folkethingskreds, at vi see os i den beklagelige Nødvendighed at maatte tilraade Thinget at vedtage de Forandringer, vi have foreslaaet, idet vi have tænkt, at det kunde være muligt, at Regjeringen kunde slutte sig til Udvalgets Forslag, og at man da maatte i den korte Tid, der er tilbage af Sessjonen, ved en extraordinair Behandling kunde faae det vedtaget i Landstthinget; men det følger af sig selv, at saalænge jeg ikke er bekendt med den Stilling, Regjeringen indtager til Sagen, er det Naab, jeg saaledes tillader mig at antyde, at vi nære, noget usikkert. Med Hensyn til den øvrige Deel af dette Forslag troer jeg i det Hele at kunne henholde mig til Betænkningen. Hvad angaaer Kolding Landsogn, da har jeg allerede tilladt mig at sige, at jeg ikke tidligere har været bekendt med de af den høitagtede Justitsminister i Landstthinget derom

fremsatte Udtalelser. Hvad dernæst angaar — det er iøvrigt kun en Ubetydelighed —, at man i Forslaget, som det nu foreligger fra Landstthinget, er kommet til at nævne Dele af Thystrup Sogn, da have vi allerede i den tidligere afgivne Betænkning tilladt os at antyde, af hvilke Grunde vi troede, det vilde være mindre heldigt at nævne dette Sogn i en Lov, medens en anden samtidig af Rigsdagen udgiven Lov ikke kjender et saadant Sogn. Det vilde see besynderligt ud, at af to samtidig udgivne Love, der opregne de enkelte Sogne, den ene har et Sogn, som den anden ikke kjender. Fremdeles har Udvalget ikke troet at kunne følge Landstthinget i Benævnelsen af den nye Jurisdiction, som man der har kaldt Thystrup Herred; vi have troet fremdeles at maatte fastholde det Navn, som den nye Jurisdiction fik ved sidste Behandling her i Thinget, og de Grunde, vi have derfor, findes antydede i Betænkningen. Det er ikke engang Tilfældet, at samtlige slesvigiske Sogne i sin Tid have hørt til Thystrup Herred, der er Dele af disse Sogne, der have hørt under et andet slesvigsk Herred, nemlig Gram Herred. Overhovedet vil den nye Jurisdiction blive sammenfat ikke alene af Dele af to forskjellige slesvigiske Jurisdictioner, men endog for den overveiende Deel af andre kongerigske Jurisdictioner, navnlig Brust Herred, og det synes derfor mindre naturligt at bøde dette nye Herred „Thystrup“, saa meget mere, som den større og væsentligste Bestanddeel af det tidligere Thystrup Herred endnu bærer samme Navn, men befinder sig under en anden Statskøpighed, ja endog Sognekøpigheden Thystrup befinder sig sønden for den danske Grændse. Dette er naturligviis iøvrigt et mindre væsentligt Punkt, og jeg skal ikke videre opholde mig derved. Vi have endelig troet foreløbig at burde stille det Spørgsmaal i Bero, om det vilde være rigtigt i dette Diebliff at stille de Sogne, som vi foreslaae henlagte fra Andst Herred til den ny oprettede Jurisdiction under Veile Amt, fra Ribe Amt. Udvalget har ingen Tvivl om, at det er ønskeligt og rigtigt i sin